

[Transcript] Nationens mareridt / Monsteret fra Firenze

Mit navn er Thomas Klinkbyen. Du lytter til nationsmarit, en podcast om virkelig forbrudelser fra hele verden, der rammer og lammer befolkningen og sætter sig som et traume i landets bevidsthed. Det du nu skal høre er en sand historie fra området omkring Firenze i Italien, hvor en seriamutter opsøger unge forældskede par. Den historie om rituelle læmmelæstelse, magt og muligvis en hemmelig sekt, der har trået helt op i toppen af den italienske elite.

I september 1945 kører en lille folkevånsbobblig gennem det norditalienske landskab. Seensommersoven er stadig varm, og fugene dyster med sig kæderne om hvem der synger højest. I bilen sidder et forældskede fransk kæreste par, bag retten af din med store solbriller på, og ved siden af hende sjov Michelle med sit udmodståelige mørke kruldede hår. De er ny forældskede og på deres første fer er sammen. Pilen faldt på Italien, og de har besluttet sig for at bare køre indtil de ikke gider mere.

Det blev eftermiddag, og skyggerne er lange. Parel gør et kort stop i landsbyen San Casciano, hvor de køber en flaske vin før de skynder sig videre. De vil ud i bakkerne, hvor de kan stå deres teltop og nydede naturens larmende stillhed.

Formelig ved de ikke, hvad der har terroriseret netop dette område i snart 17 år.

Michelle er hurtigt til at slå teltet op, og nadine åbner vin, og forbereder lidt med til dem. Mørket falder på, og pare flytter ind i deres lille elskovsrede, hvor lydenskaben kan få fritløb.

Pare giver sig hen til hinanden i den tro, at de er alene. Det er de ikke.

Meltnitrende Svirp sprettes teltdune op i en lang bevægelse af en stor, savtakket kniv. Pare bliver rejseslagne og forsøger at flygte, men i det samme begynder kuglerne blafre gennem teltet.

Nadine bliver ramt og falder om, men Michelle når kom ud af teltet og begynder at løbe panisk afsted. Han når kun nogle få meter før kuglerne også rammer ham, og han falder om.

Næste morgen kommer en svampeplukker forbite blodige og sønderskuddetelt. Han finder Jean-Michel i grøften med skudhuller i ryggen, uberørt.

En i teltet lægger Nadine, men hun er ikke uberørt. Hendes krop er blevet lemlestet. Morton har med stor præcision og cynisme afskåret både hendes venstre brøsts og hendes kunstdel.

Dobbel mor på Nadine og Jean-Michel i september 1985 skal vise sig at blive det sidste i en lang række i rituelle Dobbel mor, da alle begås i området omkring Landsbyen San Casciarno, syd for Firenze.

De bizarre Dobbel drab begås til synligheden af en person, som i pressen bliver døbt, Morton fra Firenze, og som ender med at blive et af de største mormysterier i hele Italien.

Selvom Dobbel mor er det sidste som officielt forbindelse til Morton er det langt fra forbi med mor og mystiske dødsfald, men vi bevæger os lidt for hurtig frem.

Vi må begynde med det første Dobbel mor, som skiller sig en smule ud fra de kommende, men som alligevel er vigtig for historien.

En sommeraften i bakkerne vest for Firenze tilbage i august 1968 bliver en kvinde og en mand skudt i deres bil, men kan liberere 22 berater pistol.

På bagsædet ligger kvindens 6-årige dreng og sår, og da han vågner og ser sin døde mor, flygter han og finder et hus to kilometer væk hvorfra politiet bliver tilkalt.

Kvinden er kendt for sit ret fri forhold til monogami, hun har haft flere affæer og derfor bliver hendes mand hurtigt anklagede og i første omgang dømt for drabet.

Han fastholder dog sin uskyld og mens han sidder i fængselet bliver den nyt Dobbel mor begået med den samme berater pistol.

Det sker i september 1994, hvor to tindenskærester bliver skudt og dolket hjælp, mens de har 6 på

[Transcript] Nationens mareridt / Monsteret fra Firenze

bagsædet af mandens 427.

Nogle timer inden drabet har kvinden fortalt sin venine, at en mærkelig mand følger efter hende. Der er ved dette dobbel drab ikke de samme rituelle udskæringer i de kvindelige offer, som senere bliver et mønster.

Men morteren har du haft særlig fokus på kvinden, hendes krop er blevet dolket 97 gange og hun har fået en vinranke indført i sit underliv.

Ligesom i 1968 bliver dette dobbel drab begået mens der er en ny måne, og det er også et mønster, som igen tager sig igen og igen.

Efter dette andet dobbel drab bliver politiet klar over, at der er tale om en seriemurder.

Det er også i denne forbindelse, at mønsteret fra Firenze får sit navn. Hvem han er, aner man bare ikke.

Man ved blot, at det jo ikke kan være den forsmåede ægte mand fra drab i 1968, som har siddet fængslet lige siden, så han bliver løslet igen.

Serierne skaber ekstremt opmærksomhed fra politi og befolkningen. Måske er det det, som får mønsteret til at holde en længere pause over flere år.

Men i sommeren 1981 slår han til igen to gange.

Første gang er i juni, under ny måne. Et nyforlød par bliver skuttet og stukket ihjel i deres bil, et lille stykke udenfor den landsby, hvor de bor.

Denne gang trækkes kvinden efterfølgende ud af bilen, hvor mønsteret sker underligget af hende med en savtaget kniv.

Anden gang mønsteret viser sig i 1941 er i oktober måned, lidt senere på året end normalt, men ellers er fremgangsmåden, som den efterhånden plejer at være.

Et ungt forlød par findes drabt i en lokal park, knivstukket og skutt, og kvindens kønstele er skåret ud.

Månen efter moret får kvindens mor et uhyggeligt opkal. En anonyme mannesstemme spørg, hvad hendes dattermåner render og laver.

På dette tidspunkt er den unge kvinde død, men det vedstemme i telefonen nok godt.

Den drabte kvinde Susanna, havde få dage før hun blev mørtet, fortalt, at der var en fremmed mand, som fulde efter hende.

De to dobbelt drabte i 1941 er et lille brod på særemotterens rutine. Fremover morder han kun én gang om året om sommeren, og imens lever den lokale befolkning i en stadig stine tilstand er frygt. Næste gang Månsteret står til er i juni 1982, hvor et ungt kæreste par bliver drabt, umiddelbart efter de har haft sex på bagsædet af deres bil.

Da manden kravler frem til rettet, ser han Månsteret. Han forsøger bakke væk, men kører i den modsatte grøft, hvor Månsteret skyder og dreper dem.

Der er jevntrafik på vejen, og Månsteret må flygte før han kan fortage sit lemlæselses ritual.

Kun et par minutter efter dobbelt drabbet, kommer en bil forbi og ser lignet. Det er det tætteste nogenhed til at være på at se, hvem Månsteret er.

I september 1983 bliver to tyske homoseksuelle mænd drabt, mens de sover i deres folksvarken Kemper.

Det er muligt, at Månsteret kommer til at forvekse den ene mand med en kvinde, på grund af mandens lange hård og spinklebygning.

Der bliver heller ikke her fortaget af nogen rituelle handlinger.

Politiet er på barbund. På baggrund af skudhulnerne i vinduet kan det regne ud, at Månsteret må

[Transcript] Nationens mareridt / Monsteret fra Firenze

være minimum 104 centimeter høj.

Han står til igen år efter. I juli 1984 bliver to unge kærester drabt i deres bil.

Denne gang bliver den unge kvindens venstre bryst og underliv skåret af.

Vidner fortæller, at i nogle timer før moret har set en underlig mand følge efter parret ved en isbutik.

En venine fortæller dessuden, at den unge kvinde var blevet generet af en ubehaglig mand med en stor ring på fingeren.

Muligvis en ring fra den franske fremmeligion.

Året efter slår han sig til for forløb i sidste gang mod det franske turistpar i teltet Nadine og Jean-Michel.

Det bliver det sidste, man hører fra Månsteret i Firenze.

Næsten dag, for få dage efter dobbelt drabbet, modtager politiet en uhyggelig parke.

Det er fra Månsteret. Inden i parken ligger en stump, Nadines bryst.

Månsteret udfordrer politiet. 10 af dem. Han må føle sig sikker på ikke at blive opdagede.

Befolkningen i Norditalien er skræmte. På dette tidspunkt har Månsteret fra Firenze levet i bl.a. dem i 17 år.

Der kan gå lang tid mellem hans forbrudelser, men ingen par kan vide sig sikre, og politiet er ikke lige frem tæt på en opklaring.

Man ved dog nogen ting. Særemotoren udover sin drab efter en tæmne præcis skabelon.

I hvert tilfælde er der tale om dobbelt drab, begået mod unge kæreste par, der har søgt ud i bakkerne omkring landsbyen San Casciano, syd for Firenze.

Bortid fra et af morerne udføres dobbelt drabene altid i sommer månederne, når det er ny måned, og altid med den samme pistol.

En Beretta kaliber 22. Det udover benytter morteren en savtaget kniv.

Udover de rituelle afskæringer bliver ingen af offrene udsat for voldtægts eller få læmpet på anden sexuell vis.

Alligevel spiller det seksuelle aspekt ind, eftersom de fleste af offrene enten er i gang med eller lige har haft sex.

Men strabne står på af politiet på barbund.

De aner ikke, hvordan de skal takle den udfordring som en sær af morer.

Det er ikke noget, man er vant til i Italien, og efterforskerne bliver FBI om hjælp til at lave en profil på monstret.

FBI vinder tilbage med følgende sin alemang af den potentielle gerningsmand.

Gerningspersonen er en italiensk mand, sandsynligvis lokal, med ingående kendskab til området.

Han handler alene. Han udviser tegn på sadisme og had til kvinder.

Han lider af sexuell dystfunktion, og eliminerer altid første manden, så ingen kan blande sig i de markaber og ritualer, som man udsætter de drabde kvinder for.

Han opbevarer og håndterer sine gerningsvurben rituel, som om de var relikviger i en religiøs handling.

Kvindernes kropstilet opbevarer som fettager.

Dessuden svelger han i sin berømtelse, og gemmer formeligt på udklipp af artikler om alle sine gerninger i en skrapbog derhjemme.

Han er muligvis militærfaring.

På baggrunden af FBI's profil sammensætter politiet en liste over hele 250 mulige mistænkte.

[Transcript] Nationens mareridt / Monsteret fra Firenze

Den første mand fra listen, som politiet kontakter, er Giampiero Vigilanti, en tidligere fremmedlegionær, der bor for sig selv i San Casciano.

Som ung opser han homoseksuel sex på offentlige toiletter, hvilke fyrter han bliver anholdt og får en døm for uansendighed.

Han har medvirket i drabne på to arabiske mand i Marseille og menes involveret i et tredje drab. Hans hjem bliver randsad 8. dag efter det sidste dobbel drab, og politiet finder en våbensamling, der blandt andet indeholder en barata kalibor 22, samt en masse patroner, der passer til.

Desuden finder politiet en samling af nyhedsklipper og monstødder, dateret tilbage til 1974. Meget peger på Vigilanti som monstødder, specielt hvis man skal følge profileringen fra FBI. Men af en landgrund går man aldrig videre med efterforskningen.

Den rapport, som politiet laver efter randsadningen, forsvinder. Hvilket sætter gang i forskellige teorier mange år efter.

Politiet har i sted fokus på en anden mistingt.

Den nye mistingte Pietro Paciani draves hurtigt ind i sagene af politiet.

Paciani er en fyldtig landarbejder med en grov mund. Han har en historik som voldelig og sekskal. I 1951 bliver han idøbt 13-års fængsel, formodet på en mand, der havde et forhold til hans ekskæreste.

Paciani bor lidt udenfor San Casciano, med sin kone og to dødre.

Han er kendt for at hænge ud på en stammkaffé i San Casciano, sammen med et par kamerater. Mario Vanni og Giancarlo Lotti.

Udover hænge på barn, bor de tre mænd det mest af deres tid på at besøge bordeller, og lurere på unge par, der tager ud i naturen for at være sammen.

Da politiet senere afhør dem, fortæller de, at de bare er venner, der kan lige at gå på skoftur. Det bliver en vending, der brænder sig fast i det italienske sprog.

Og de tre venner bliver senere kendt som skofturs kameraterne.

En til synledende uskyldig vending med uhyggelige konnotationer.

En uge efter det sidste mor bliver Paciani's hjem randsad, men her finder politiet inden der er betydning udover bladere magasiner med porno, der med lidt god vilje kan forbindes til monstretstrap.

Det er bare ikke nok til, at politiet kan behålle Paciani, og han løslades kort tid efter.

Der er også noget, der ikke helt hænger sammen med Paciani's destruktive treng til sex, og som monstrets kølig distance til sine offere.

Alligevel fastholder politiet deres interesse i Paciani.

Og det er der god grund til.

For et par år efter bliver han dømt for gentæne voldtægter af sine dødre.

Han bliver sat i fængslet.

Han er i hvert fald et monster, men er også monsteret fra Firenze.

7 år efter det seneste dobbeltrap i 1992 modtager politiet anonym brev, der paragerer på en forbindelse mellem Paciani og morne begåder monsteret fra Firenze.

Derfor randser politiet endnu en gang Paciani's hjem.

[Transcript] Nationens mareridt / Monsteret fra Firenze

Denne gang finder de en kalibor 22-patron,
mand til dem, der er fundet på gerningstederne.
De finder også en notes på, da muligvis kunne tilhøre de to tyske turister,
der var to af offrene.
Et vide har også set Paciani i en bil med en kammerat,
tæt på et af gerningstederne kort tid før drabet.
Denne gang er det nok for politiet,
og Paciani bliver tiltalt.
Under en højprofilet rætsag,
da TV-transmitteres i hele Italien,
bliver han genskyldig,
og i dømes livstid for 7 uder de 8 dobbeltrap.
Det er en kontroversiell rætsag.
Ikke blot på grund af de uhyggelige forbrudelser,
som har chokerede nationen,
men også på grund af de til synledende mangelfulde beviser.
Da betjentene fører Paciani ud af retten,
vender han sig mod Dommaren og Råber.
Hvorfor mig og ikke den berømte læge?
Vil den læge, som Paciani taler om,
vender vi tilbage til?
Forsaner monstret burde slutte her,
med Paciani baglås og slå,
men det gør den ikke.
Den overlange efterforskning
har i mellemtiden fået en ny chef.
Han er skeptisk over for FBI's profilering.
Han mener ikke, at der er taler med en enkelt motor.
Hans teori er, at Paciani ikke var alene
om at udføre de bestelske drab,
men er noget meget større af på spil.
Måske er der andre, der trækker i trådene.
I et land som Italien, der kender altid
korruption og skult magt,
er den tanke ikke så fjern,
som den for eksempel vil være i Danmark.
Og konspirationerne får næring,
da Paciani to år efter er i appellretten med sin sag.
Rett opsiktsvægtende er selv anklæderen nu på Paciani's side.
Han mener, at efterforskningsarbejdet er mangelfuldt
og beviserne det samme.
Han anbefaler, at Paciani frikindes.
Politiet vil gerne føre nye beviser,
men det får de ikke lov til.

[Transcript] Nationens mareridt / Monsteret fra Firenze

Appelldommeren nekter og hører nye vidner,
og en kontroversiell hurtig sagsbehandling
akleres Paciani for uskyldig.
Nærm som om, at udfaldet af rett sagen er bestilt.
Sagen om monstret fra Firenze
er pludselig igen officielt uopklaret.
Efterforskningschefen fra politiet
har i mellemtiden skaffe sig et muligt gennembrud i sagen,
i form af et hemmeligt vidne.
Et meget centralt øjenvidne.
I tiden lige efter Paciani's livstidsdom,
begyndte efterforskningschefen i alt hemmelighed
at tale med den ene af Paciani's to venner fra kaféen,
Giancarlo Lotti,
hvilket bringer helt nye og uvendede perspektiver frem
og monstret fra Firenze.
Lotti, der er kendt som den lokale landsbytosse
og en, der hudler sig gennem tilværelsen,
kan nemlig fortælle en hel del mere om de aktiviteter,
som de tre skogtorskammerater Paciani,
Vanni og Lotti fortager sig efter mørkets frembrud.
Til at begynde med, præsenterer Lotti sig som et øjenvidne
til de forbrudselsener de to andre har begået.
Det er hans to venner Paciani og Vanni,
der til samme er monstret fra Firenze,
i følge landsbytossen Lotti.
I begyndelsen af Lotti misplåtte et nogenlunde uskyldigt vidende,
men jo mere han fortæller,
jo mere foranvivet sig selv ind i forbrudelserne.
Lotti foreklager, at Paciani med flere lejligheder
bestiller Vanni og Lotti til at hjælpe ham
med nogle lidt bizzarre opgaver,
skogtour, som Lotti kalder dobbelt drabne.
Lotti's opgaver er som reglerhold udkik,
mens Paciani og Vanni draber og lemmlister offrene.
Desuden er Lotti med til at finde de egnede offere.
Men jo mere han taler,
jo mere foran involveret sig selv.
Han er ikke længere bare det vidende eller en hånd langere,
han er én af dem.
Han tilstår ovne i købet drabet på de to tyske mænd,
og han kan fortælle detaljer, som pressen ikke kender til.
Samtidig fortæller han også ting,
som er uprecise eller lige frem ukorekte.

[Transcript] Nationens mareridt / Monsteret fra Firenze

Og under alle omstændigheder er en tilståelse
sjældent nok i en morsag,
der skal normalt også konkrete bevise til.
Men Lotti's tilståelser vækker opsekt,
og politiet fokuserer nu på den teori,
at der ikke kun er ét monster,
men flere gærningsmænd, der sammen står bag.
Lotti's tilståelser er i sidst ende nok til en ny tiltale,
og højste ret beordre er ret sannet mod Paciani genoptages.
Politiet sørger for, at Paciani beskytte sin hemlig bolig
på en adresse, som kun kendens er politiet.
Det burde være sikret, men det er bare ikke sikkert nok.
Aftenen før rettagens skal begynde,
dør Paciani på mystisk vis i den beskyttede lejlighed.
Han findes halvvejs mellem soveværelset og køknet,
med bukserne drukket ned om helene.
På hans tøj finder politiet et mystisk klæde med egyptiske inskriptioner,
hvor det er blej med.
Kledet dækker hans skridt.
Dødsorsan bliver noterede som naturlig af en ung rasagulæge,
og Paciani får aldrig fortsat en optuktion.
Den mystiske klæde fra livet forsvinder for sagsmappen.
I fraværet af Paciani dømmes både Lotti og Vanni,
som gærningsmændene bag mønstret i Firenze,
med den underliggende formådnig,
at afdød Paciani var hovedgærningsmænden.
Der er også flere ting, der peger på Paciani.
Det drab han i 1951 begik mod sin dengang 16-årig ekskerstels nye elsker,
havde slående ligheder med de mange dobbelt drab.
Dengang havde han overrasket dem sammen min bil, mens de to havde sex.
Han havde hivet manden ud af bilen og stukket ham i hjæl.
Bag efter, voldtog han ekskersten ved siden af livet.
Det ligner i uhyggelig grad et metode, som er blevet grundlagt der.
På den anden side er der også ting, der taler ham ud.
Paciani var for eksempel lavere end 1 meter og 80.
Han var heller ikke i god form.
I et langt sagsforløb med forskellige mistingte og en juridisk proces,
der var alt andet en snorlige,
er det måske ikke så mærkeligt, at tvivlen stadig nære.
Særligt i en sag, der mere end nogen anden har martrednationen.
Sagen om monstret fra Firenze er så notorisk og kompleks,
at den er åben for alle mulige konspirationsteorier.
Og det er som om hver politimand, hver ankler,
hver journalist og hver borger har sin egen teori

[Transcript] Nationens mareridt / Monsteret fra Firenze

og sit eget ansigt at sætte på monstret.

Den dag i dag mener de fleste, at Paciani var den hovedskyldige.

Om Vanni og Lotti også var skyldige, er der lidt mere tvivl om.

De blev begge i dømt livstid, men kom ud igen efter få år på grund af svigtende helbred og døde uden forfængslet.

Ingen af deres dødsfald vurderer man som mishængelige.

Men det var der andre dødsfald i efterforskningen, der var.

Og det har åbnet for nogle teorier, som lyder vilde, måske særligt ikke italienske øger.

Den mest bizarre af dem handler om en hemmelig og maktfuld sægt.

Det begyndte med en undren.

Hvis Paciani var mortaren, hvorfor voltog han så ikke de kvindelige offer, så man voltog sine dødre og sin ekskæreste i sin tid?

Er han måske hyret af andre?

Og hvem har i givet fald bestilt ham til det?

Theorien om den hemmelige sægt blev faktisk i lang tid taget særgøst og undersøgt af politiet.

Samtidig med sin mod Paciani gik en gruppe af prostituerede sammen for at fortælle politiet om deres oplevelser med en sægt.

Deres vednudsavn stemmer overens med nogle telefonaulytninger og lotti, der nævnte noget af det samme.

De prostituerede kan også sætte navne på nogle af de sætter, og de kan også sætte et eller andet sætter.

Udover to ledere af sætten, kaldet Øberstepræsten og Øberstepræstenen, nævner de prostituerede også en anden interessant person, nemlig Lægen.

Du husker måske, at Paciani ved sin første rettse er ropte til dommeren.

Hvorfor mig? Hvorfor ikke Lægen?

Narduccio, som i følge dem, er navnet på Lægen,

og der er ikke nogen, der har været på Lægen,

og der er ikke nogen, der har været på Lægen,

og der har været på Lægen,

som i følge dem, er navnet på Lægen, er ikke en hvem som helst.

Han er en ung, smuk og succesfuld gynigolog,

som befinder sig bl.a. eliten i Firenze,

og som ofte optræder i sladerpræsten.

Hans familie er en af de rige sted i hele Italien.

Han kommer ofte i San Casciano,

hvor hans ongle ejer en fabrik, hvor mange mennesker får området af ansat.

Narduccio er faktisk kommet i byen siden han var barn.

Her møder han ofte sin tante,

som med tiden udvikler et sexuel forhold til ham.

Han er dessuden gode venner-mænd,

apotheker, der er apotik lige siden af kafén i San Casciano,

hvor skovturskammeraterne mødes.

[Transcript] Nationens mareridt / Monsteret fra Firenze

De prostituerede fortæller, at apotekeren og Narduccio ofte går på bordelt sammen. Som en del af eliten i Italien er Narduccio medlem af Frimoil Ocean, ligesom sin ongle og sin far og sin bedste far. Frimoil Ocean spiller også en rolle i denne teori. Nogle kilder peger nemlig på, at Narduccio's tante er den omtalte ybreste præstæne i sekten, og at Narduccio derfor spiller en meget central rolle i både sekten og forbindelsen til skovturskammeraterne Paciani, Vanni og Lotti. Politiet vil selvfølgelig meget gerne tale med Narduccio og boere mere i forbindelserne. Der er bare det problem, at Narduccio er død. Den 8. oktober 1945, præcis en måned efter det sidste dobbel drab, går Narduccio på arbejde som normalt. I løbet af formiddagen modtager han et opkal, som får ham til at køre ned til den lokale sø, Trasimino Søen. Her finder han en robåde, og han råd på Søen, hvor han pludselig forsvinder. Han vinder ikke tilbage. 5 dage senere kan myndighederne bjerge hans liv. Det foregår ikke helt efter boen. Velov i Italien skal alle drukne for at undergå en optuktion. Det sker ikke med Narduccio. En ung rasagulæge aklerer Narduccio død ved drukning, hvor efterlide fjernes og senere begravnes. De prostituerede nye videneudsagten 16 år senere, får efterforskningsschefen til at vende sin interesse mod den berømte mennu afdødedelæge. Narduccio døds og test undersøgs, og den er fyldt med fejl. Chefen får fat i billeder fra bjergningen, og nogle hyggelige mistarke former sig i hans hovedet. Det bjerget, lige der ligger der på molen, ligner slet ikke Narduccio. Højten er forkert, kropsbygningen er forkert. Betyder det mod at Narduccio slet ikke er død? Hvis det er sandt, hvordan har han så holdt sig skjult i 16 år? Eller er der i virkeligheden tale om forbyttede kroppe? Efterforskningsschefen fortæller altid til at grave lide op. Efter 16 år er forådelsen for længst begyndt, men man bliver overrasket over hvor lidt der egentlig er sket med lide. Selvom man har svært ved at genkende ansigtet, er det slet ikke umuligt for lærerne at foretage en obduktion af lide. Det viser sig, at det faktisk er Narduccio, der ligger i kisten. Han er altså død, men det er ikke det eneste, som rettsmedicineren finder ud af. Narduccio er ikke druknet, han er død ved kvildning. Narduccio er blevet mørtet, og gærningspersonerne vil ikke risikere, at myndighederne opdagede mor. Derfor blev et andet lys med de søn, som myndighederne kunne finde, og så blev livet skiftet tilbage inden begravelsen. Den form for udskiftning af li' har ikke noget alderen ved at kan gøre.

[Transcript] Nationens mareridt / Monsteret fra Firenze

Det kræver kontakter.

I kisten finder rettsmedicineren dessuden en anden ting.

Et mystisk leneklæde med Egyptiske inskriptioner dækker Narduccio's underliv.

Præcis som Puppiani.

Efter forskningssjefen undersøger det mærkelig ritual med leneklædet,

og finder ud af, at det er et gammelt frimur ritual, som er inspireret af Egyptiske traditioner.

En teori er, at ritualet er nedværdigende straf, der gi' til medlemmer, der ikke lever op til locentreler.

Men hvorfor skulle Narduccio mørtes?

Viste han for meget? Eller havde han lavet en fejl?

Efter forskningssjefen fornemmer, at han er ved at nærme sig en opklaring af sagen.

Med moret på Narduccio, de prostituerede som vidner,

og i sær deltid Lottis tilståelser burde det være en formsag at bringe det skyldige for retten.

Muligvis kan hel sægt draves til ansvar, inklusiv en masse højtstående medlemmer.

Noget som vil sende chokbølger gennem Italien.

Efter forskningssjefen har samlet en gruppe af vidner og potentielle medskyldige, som alle påstår af at deltage sætens sataniske meser.

De fleste befinder sig i fængsel, mens andre lever i det skylde.

En aften modtager efterforskningssjefen et uhyggeligt telefonopkal.

En hæsere, væsende stemme bruger gennem telefonrøret.

Du vil blive offret i satans navn, ligesom Narduccio, som alle partianis vinder.

Efter forskningssjefen er vant til at modtage dødstrussler,

men denne gang føles det som om, at der er handling bag ordene.

Politiet opbruster sikkerheden, men lige lidt hjælper det.

Inden for kort tid bliver vidner brandet op i deres biler.

Potentielle medskyldige fængselet hænger sig på underlig vis.

Flere af de prostituerede omkommere i mystiske ulykker,

resten trækker sig som vidner i frygt for deres liv.

Hele grundlaget for at bringe sekten fra ratten kraglerer.

Eftersom alle vidner og potentielle medskyldige var hemlige,

og kun kendte politiet, breder der sig en mistank om,

at sekten må have kontakter dybt ind i de italienske myndigheder,

formentlig en dag i holdstående stillinger.

Politiet er larmet, og kan ikke sætte navn på det bindelighed,

der skulle være mellem sekten og skoltors kammeraterne.

To vigtige brækker, partiani og nadutjo, er omkommet på mystisk vis,

formentlig dræbt. Men kan der være andre?

Efter forskningssjefen beslutter sig for at grave lidt længere ned

i den efterhånden tæmnlige omfattende sagsmarpe.

Ved tilfælde dukker rapporten fra den allerførste vansvaning op igen.

Den har været væk siden 1985,

men nu er den lige så pludselig som den forsvendt tilbage i politides hænder.

Og det er spændende lesning for efterforskningssjefen.

I rapporten er der interessante forbindelser.

[Transcript] Nationens mareridt / Monsteret fra Firenze

Efterforskningschefen læger bl.a. om de 196 patroner, af samme modell, der har været i den første vej, og der har været i den første vej, og der har været i den første vej, og der har været i de forældste vej. Og der er der 60 patroner af samme modell, som fundet på garningsstedet. Han lærer også om våbensamlingen og end den indholder den helt samme Beretta-modell, som bliver anvendt af monstret. Det mest interessante er en arbutiker, som er gode venner med både Paterni og Nadujo. Arbutikerne, som bor lige ved siden af skål tidskammeraternes stamm café. Udover sit vendskab med de andre misstængte, er arbutikeren i sig selv interessant. Apothekerens kone anmeldte sin mand for at være monstret i 1988, fordi hun fandt kroppstelige fra kvinder i sin fryser. Dengang blev anmeldelsen ikke taget alvorligt, eftersom at konen havde store psykiske problemer og død en del med sjalosi over for sin mand. Måske blev anmeldelsen også syltet af nogen ende fra. Apothekerens hjem bliver rentad, men politiet finder kun magasiner og videobånd med pornografisk indhold. Ikke noget, der for alvor kan forbindes til monstrets forbrydelser. Alligevel fortsætter politiet deres undersøgelser. Nogle år efter har de nok til at anklage apothekereren. Efter en hurtig rett sag i 2008, hvor apothekereren står anklaget for 14 drab, frifindelsen. Endnu en mangelfuld rett sag til samlingen. Der er på dette tidspunkt igen interne strædigheder mellem politi og inklægmyndighed. De interne strædigheder fører til, at sanumna, dutjo og apotheker under alle spor i den forbindelse henlægges. Efterforskningschefen går på pension. Og efter ham er der ikke længere nogen myndigheder, der arbejder aktivt for at opklare de sære og mystiske hældenser omkring monstrets dobbelt drab. Skogturskammeraterne blev jo dømt, men nogen mener, at de kun er medvirkende og ikke havde planlagt drabne. Partiani har formelig haft en meget stor rolle at spille i drabne, men måske drabte han kun på bestilling. I følge dem, der abonnerer på denne teori,

[Transcript] Nationens mareridt / Monsteret fra Firenze

var det en sekt af folk fra Eliten, der står bag.
Motivet skulle være at skaffe kropstilet
til hemlige og bestjelske ritualer.
Det lyder ærligtalt langt ud.
Men et land, hvor magten ofte har vist sig at leve skjult
og man ikke altid ved, hvem der trækker i trådene,
forstår man måske godt, at der er grovbund for sådan en teori.
I 2012 døde arbutikeren af naturlige årsager.
Partiani, Varni og Lotti, de tre såkaldte skogturskammerater,
var på det tidspunkt døde for længst.
Sagen om monstået fra Firenze og de 8 dobbelt drab
betragtes den dag i dag af nogen som opklarede
og andre som et mysterium.
De fleste vidner om mistænkte af døde,
nogen på naturligvis, andre mere mistænkligt.
Men konspirationsteoriene lever for alle dem,
der ikke tror Partiani, Varni og Lotti handlede på egen hånd.
Manuskript af Johan K. Jensen redigerer en lyd om musik af Gustav Niport.
Serien er produceret Body Body for alle.